

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Πενήντα Εννέα

Αποκάλυψη του Τελικού Προφητικού Μυστηρίου: Ἡ Κορυφαία Ἀποσφράγιση ὑπὸ τοῦ Λέοντος τῆς φυλῆς Ἰούδα

Jeff Pippenger
2024-01-23

Λίγο πριν από τη λήξη της περιόδου της χάριτος, το τελικό προφητικό μυστικό αποσφραγίζεται από τον Λέοντα της φυλῆς του Ιούδα, και είναι οι σοφοί εκείνοι που κατανοούν την αύξηση της γνώσεως η οποία παράγεται από αυτήν την αποσφράγιση. Οι δύο μάρτυρες στην Αποκάλυψη ρίχνουν φως σε μέρος εκείνου που αποσφραγίζεται κατά τον καιρό εκείνο.

Εδώ είναι η σοφία. Ὅποιος ἔχει σύνεση, ας υπολογίσει τον αριθμό του θηρίου· διότι είναι αριθμός ανθρώπου· και ο αριθμός αυτού είναι εξακόσιοι εξήκοντα ἕξι. ... Και εδώ είναι ο νους που ἔχει σοφία. Οι επτά κεφαλές είναι επτά ὄρη, ὅπου η γυναίκα κάθεται ἐπ' αυτών.
Αποκάλυψις 13:18, 17:9.

Ἡ «τελευταία δύναμη που πρόκειται να διεξαγάγει πόλεμο εναντίον της εκκλησίας και του νόμου του Θεοῦ, συμβολιζόταν ἀπὸ θηρίο με κέρατα ὅμοια με αρνιού», είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες. Είναι η ἕκτη βασιλεία της βιβλικῆς προφητείας, και η δομὴ της βασιλείας της είναι η ἴδια δομὴ (εικόνα) ὅπως ἦταν η πέμπτη βασιλεία της βιβλικῆς προφητείας. Καθίσταται βασιλεία στην οποία η Εκκλησία κυβερνά ἐπὶ του Κράτους, και κατόπιν εξαναγκάζει ολόκληρη τη γη να αποδεχθῆ αὐτὴν ακριβῶς τη διάταξη. Ο συνδυασμὸς Εκκλησίας και Κράτους αναπτύσσεται πλήρως στις Ηνωμένες Πολιτείες με τον νόμο της Κυριακῆς που πρόκειται σύντομα να ἔλθει.

«Ἡ “εικόνα του θηρίου” αντιπροσωπεύει ἐκείνη τη μορφή του αποστατημένου Προτεσταντισμοῦ η οποία θα αναπτυχθῆ ὅταν οι Προτεσταντικὲς ἐκκλησίες θα ἐπιζητήσουν τη συνδρομὴ της πολιτικῆς ἐξουσίας για την ἐπιβολὴ των δογμάτων τους. Το “χάραγμα του θηρίου” μένει ἀκόμη να προσδιορισθῆ.» The Great Controversy, 445.

Ἡ εικόνα του θηρίου και το χάραγμα του θηρίου είναι δύο διαφορετικὰ σύμβολα, ὡστόσο κατὰ τον νόμο της Κυριακῆς η εικόνα του θηρίου φθάνει στην πλήρη ἀνάπτυξή της.

«Ἡ ἐπιβολὴ της τηρήσεως της Κυριακῆς ἐκ μέρους των Προτεσταντικῶν ἐκκλησιῶν ἀποτελεῖ ἐπιβολὴ της λατρείας του παπισμοῦ—του θηρίου. Εκείνοι οι οποίοι, κατανοώντας τις ἀξιώσεις της τετάρτης ἐντολῆς, ἐπιλέγουν να τηροῦν το ψευδὲς ἀντὶ του ἀληθινοῦ Σαββάτου, ἀποδίδουν ἔτσι φόρο τιμῆς σε ἐκείνη τη δύναμη ἀπὸ την οποία μόνον αὐτὸ διατάσσεται. Ἀλλὰ με αὐτὴν ακριβῶς την πράξη της ἐπιβολῆς ἐνός θρησκευτικοῦ καθήκοντος διὰ της κοσμικῆς ἐξουσίας, οι ἐκκλησίες θα σχηματίζαν οι ἴδιες μια εικόνα του θηρίου· συνεπῶς, η ἐπιβολὴ της τηρήσεως της Κυριακῆς στις Ηνωμένες Πολιτείες θα ἀποτελούσε ἐπιβολὴ της λατρείας του θηρίου και της εικόνας του.» Ἡ Μεγάλη Διαμάχη, 448, 449.

Κατὰ τον νόμο της Κυριακῆς, το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειῶν ἀνατρέπεται πλήρως και το ἔθνος ἔχει ἀποχωρισθῆ ολοκληρωτικὰ ἀπὸ τη δικαιοσύνη. Τότε, ὑπὸ τον πλήρη ἔλεγχο του Σατανά, οι Ηνωμένες Πολιτείες εξαναγκάζουν τον κόσμον να ἀποδεχθῆ το ἴδιο σύστημα

Εκκλησίας και Κράτους που μόλις έχει εγκαθιδρυθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η παγκόσμια κυβέρνηση είναι τα Ηνωμένα Έθνη και η Ρωμαϊκή εκκλησία είναι η Εκκλησία που εξουσιάζει τη σχέση αυτή.

«Ο κόσμος είναι γεμάτος με θύελλα και πόλεμο και διχόνοια. Ωστόσο, υπό μία κεφαλή —την παπική εξουσία— οι λαοί θα ενωθούν για να εναντιωθούν στον Θεό στο πρόσωπο των μαρτύρων Του.» Testimonies, τόμος 7, σ. 182.

Το σύστημα Εκκλησίας και Κράτους, το οποίο στην προφητεία παριστάνεται ως η εικόνα του θηρίου, είναι επίσης μια τριπλή ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη. Οι δέκα βασιλείς της Αποκάλυψης δεκαεπτά, οι οποίοι αποτελούν την έβδομη κεφαλή, αντιπροσωπεύουν τη δύναμη του δράκοντος.

«Βασιλείς και ἄρχοντες και κυβερνήτες ἔθεσαν ἐπὶ ἑαυτοὺς τὸ στίγμα τοῦ ἀντιχρίστου, και παριστῶνται ὡς ὁ δράκων ὁ πορευόμενος νὰ πολεμήσῃ τοὺς ἁγίους—ἐκείνους οἵτινες τηροῦν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχουν τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ». Testimonies to Ministers, 38.

Οι «δέκα βασιλείς» αντιπροσωπεύουν τα Ηνωμένα Έθνη, των οποίων η θρησκεία είναι ο πνευματισμός, και η θρησκεία του ψευδοπροφήτη είναι ο αποστατημένος Προτεσταντισμός, και η θρησκεία του θηρίου είναι ο Καθολικισμός, ο οποίος είναι απλώς πνευματισμός καλυμμένος με μια ομολογία χριστιανισμού.

«Με το διάταγμα που θα επιβάλλει τον θεσμό του Παπισμού κατά παράβαση του νόμου του Θεού, το έθνος μας θα αποκοπεί πλήρως από τη δικαιοσύνη. Όταν ο Προτεσταντισμός απλώσει το χέρι του διαμέσου του χάσματος για να πιάσει το χέρι της Ρωμαϊκής εξουσίας, όταν εκταθεί πάνω από την άβυσσο για να σφίξει τα χέρια με τον Πνευματισμό, όταν, υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ενώσεως, η χώρα μας αποκηρύξει κάθε αρχή του Συντάγματός της ως προτεσταντικής και δημοκρατικής κυβερνήσεως, και λάβει μέτρα για τη διάδοση των παπικών ψευδών και πλανών, τότε μπορούμε να γνωρίζουμε ότι έχει έλθει ο καιρός για το θαυμαστό έργο του Σατανά και ότι το τέλος είναι κοντά». Testimonies, τόμος 5, 451.

Κατά τον κυριακάτικο νόμο ολοκληρώνεται η τριπλή ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη. Τότε οι Ηνωμένες Πολιτείες εξαναγκάζουν τον κόσμο να αποδεχθεί τη μονοκρατορία της μίας παγκόσμιας κυβέρνησης των Ηνωμένων Εθνών, διότι ο κόσμος ρίχνεται σε μεγάλη κρίση κατά τον κυριακάτικο νόμο, καθώς το Ισλάμ επιφέρει κρίση επί των Ηνωμένων Πολιτειών εξαιτίας της επιβολής της λατρείας του ήλιου. Τότε ο Σατανάς εμφανίζεται προσωποποιώντας τον Χριστό, και καθώς οι Ηνωμένες Πολιτείες εξαναγκάζουν τον κόσμο να αποδεχθεί τον ενιαίο παγκόσμιο συνδυασμό εκκλησίας και κράτους, εξαναγκάζουν επίσης τον κόσμο να αποδεχθεί την Κυριακή ως ημέρα αναπαύσεως. Η ίδια δοκιμαστική διαδικασία που έχει λάβει χώρα στις Ηνωμένες Πολιτείες επιφέρεται τότε σε ολόκληρο τον κόσμο.

«Ξένα έθνη θα ακολουθήσουν το παράδειγμα των Ηνωμένων Πολιτειών. Μολονότι εκείνη πρωτοστατεί, εντούτοις η ίδια κρίση θα επέλθει επί του λαού μας σε όλα τα μέρη του κόσμου». Testimonies, τόμος 6, 395.

Η αρχή ότι την εθνική αποστασία ακολουθεί η εθνική καταστροφή επέρχεται σε κάθε χώρα καθώς αυτές αποδέχονται την ημέρα του ήλιου ως ημέρα λατρείας. Η κλιμακούμενη κρίση είναι η «μία ώρα» κατά την οποία οι δέκα βασιλείς βασιλεύουν μαζί με τον πάπα, τον «άνθρωπο της αμαρτίας». Συμφώνησαν να παραδώσουν το έβδομο βασίλειό τους στην παπική εξουσία, διότι οδηγούνται να πιστεύουν ότι η ηθική εξουσία του παπισμού είναι αναγκαία για να ενοποιηθεί ο κόσμος απέναντι στον κλιμακούμενο πόλεμο κατά του Ισλάμ. Το 1798, τα Ηνωμένα Έθνη δεν είχαν ακόμη εμφανισθεί στην ιστορία.

Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες, είναι δέκα βασιλείς, οι οποίοι δεν έλαβαν ακόμη βασιλεία· αλλά λαμβάνουν εξουσία ως βασιλείς για μία ώρα μαζί με το θηρίο. Αυτοί έχουν μία γνώμη και θα δώσουν τη δύναμη και την εξουσία τους στο θηρίο. Αυτοί θα πολεμήσουν με το Αρνίο, και το Αρνίο θα τους νικήσει· διότι είναι Κύριος κυρίων και Βασιλεύς βασιλέων· και εκείνοι που είναι μαζί του είναι κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί. Αποκάλυψις 17:12–14.

Όπως συνέβαινε πάντοτε με τον πάπα, οι βασιλείς θα παράσχουν την εξουσία ώστε ο παπισμός να διεξαγάγει τον διωγμό εναντίον του λαού του Θεού, και οι δέκα βασιλείς είναι εκείνοι που πολεμούν εναντίον του Αρνίου, αλλά το πράττουν κατ' εντολήν του «ανθρώπου της αμαρτίας». Ο «άνθρωπος της αμαρτίας» είναι επίσης ο «άνθρωπος» τον οποίο οι επτά εκκλησίες πιάνουν στο τέταρτο κεφάλαιο του Ησαΐα.

Και εν εκείνη τη ημέρα επτά γυναίκες θέλουσι πιασθή από ένα άνδρα, λέγουσαι, Τον άρτον ημών θέλομεν τρώγει και τα μιάτια ημών θέλομεν ενδύεσθαι· μόνον ας ονομασθώμεν με το όνομά σου, διά να αφαιρεθή το όνειδος ημών. Εν εκείνη τη ημέρα ο βλαστός του Κυρίου θέλει είσθαι ωραίος και ένδοξος, και ο καρπός της γης εξάίρετος και ευπρεπής διά τους διασωθέντας του Ισραήλ. Ησαΐας 4:1, 2.

Οι «επτά γυναίκες» αντιπροσωπεύουν ότι ο παπισμός (ο άνθρωπος της αμαρτίας) έχει έλεγχο πάνω σε όλες τις εκκλησίες της γης, καθώς ακριβώς έχει έλεγχο πάνω σε όλα τα έθνη. Το «όνειδος» που οι εκκλησίες επιθυμούν να αποφύγουν είναι το «όνειδος» της απόρριψης της απαίτησης να λατρεύουν την Κυριακή. Οι πιστοί τηρητές του Σαββάτου θα διωχθούν για την πιστότητά τους, και το Ισλάμ επίσης θα αρνηθεί να τηρήσει την ημέρα του ήλιου. Η συμφωνία που διευθετείται από τις Ηνωμένες Πολιτείες μεταξύ του παπισμού και των Ηνωμένων Εθνών είναι ότι η ηθική αυθεντία του ανθρώπου της αμαρτίας είναι εκείνο που χρειάζεται για να οδηγήσει τον κόσμο στο να αποδεχθεί τον πόλεμο εναντίον του Ισλάμ, προκειμένου να εδραιωθεί ειρήνη επάνω στη γη.

Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σας γράφω. Διότι σεις αὐτοὶ γνωρίζετε ἀκριβῶς ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου οὕτως ἔρχεται ὡς κλέπτης ἐν νυκτί. Διότι ὅταν λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος ὄλεθρος ἔρχεται ἐπ' αὐτούς, ὡς αἱ ὠδίνες εἰς τὴν ἐγκυμονοῦσαν γυναῖκα· καὶ δὲν θὰ ἐκφύγωσι. Ἀλλὰ σεις, ἀδελφοί, δὲν εἴσθε ἐν σκότει, ὥστε ἡ ἡμέρα ἐκείνη νὰ σας καταλάβῃ ὡς κλέπτης. Πάντες σεις εἴσθε υἱοὶ φωτός καὶ υἱοὶ ἡμέρας· δὲν εἴμεθα τῆς νυκτὸς οὐδὲ τοῦ σκότους. Α' Θεσσαλονικεῖς 5:1–5.

Το μήνυμα της βιβλικής προφητείας περί «ειρήνης και ασφάλειας», το οποίο πάντοτε παρουσιάζεται ως ψευδές μήνυμα, είναι λογικό μόνον σε μια χρονική περίοδο κατά την οποία δεν

υπάρχει ειρήνη και ασφάλεια. Δεν υπάρχει λόγος να προβάλλεται μήνυμα «ειρήνης και ασφάλειας», όταν υπάρχει ειρήνη και ασφάλεια. Το Ισλάμ αφαιρεί κάθε ειρήνη και ασφάλεια. Η «αιφνίδια καταστροφή» που συνδέεται με το ψευδές μήνυμα είναι καταστροφή η οποία κλιμακώνεται, διότι είναι ως «γυναίκα» σε «ωδίνες». Η πρώτη ωδίνα του τρίτου Ουαί ήταν η 11η Σεπτεμβρίου 2001.

Στις προφητικές γραμμές του Ηλία και του Ιωάννη του Βαπτιστή απεικονίζεται η απάτη της παπικής εξουσίας. Όταν ο Αχαάβ επέστρεψε στη Σαμάρεια για να πληροφορήσει την Ιεζάβελ ότι ο Θεός του Ηλία ήταν ο αληθινός Θεός, διότι είχε καταβιβάσει πυρ από τον ουρανό, τότε ο Αχαάβ συνειδητοποίησε ότι η Ιεζάβελ τον είχε εξαπατήσει σχετικά με το μίσος της προς τον Ηλία. Το ίδιο μίσος και η ίδια απάτη απεικονίστηκαν όταν ο Ηρώδης υποσχέθηκε το ήμισυ του βασιλείου του, στο συμπόσιο των γενεθλίων του, στη Σαλώμη. Η Σαλώμη ήταν θυγατέρα της Ηρωδιάδας· επομένως ο Ηρώδης ήταν ο δράκων, η Ηρωδιάδα ήταν ο παπισμός και η Σαλώμη ήταν ο ψευδοπροφήτης.

Στην αφήγηση, η απατηλή δύναμη του χορού της Σαλώμης χρησιμοποιήθηκε για να οδηγήσει τον Ηρώδη (τους δέκα βασιλείς) να παραδώσει το ήμισυ της βασιλείας τους σε μια εκκλησία (μια γυναίκα). Η γυναίκα (η Σαλώμη) τελούσε υπό την καθοδήγηση της μητέρας της (του Καθολικισμού), και ο Ηρώδης αντελήφθη πολύ αργά ότι η στάση της Ηρωδιάδος απέναντι στον Ιωάννη ήταν η ίδια με εκείνη της Ιεζάβελ απέναντι στον Ηλία. Και στις δύο περιπτώσεις, οι τηρούντες το Σάββατο πρέπει να πεθάνουν.

Το Ισλάμ, προοδευτικά αλλά ραγδαία, αφαιρεί την ειρήνη και την ασφάλεια από τον πλανήτη γη, και, πράττοντας τούτο, συσπειρώνει την ανθρωπότητα εναντίον του Ισλάμ. Ο ταχέως κλιμακούμενος πόλεμος του Ισλάμ αντιπροσωπεύει το επιχείρημα που χρησιμοποιείται για την εγκαθίδρυση της παγκόσμιας εικόνας του θηρίου κατά τις έσχατες ημέρες. Η πλάνη που επέρχεται στον κόσμο (τους δέκα βασιλείς) επιφέρεται από τις Ηνωμένες Πολιτείες (Σαλώμη), και οδηγεί τον κόσμο να πιστεύσει ότι πρέπει να ενωθεί εναντίον του Ισλάμ, αλλά ανακαλύπτουν πολύ αργά ότι αυτή η διευθέτηση ήταν απλώς ένα τέχνασμα, προορισμένο να χρησιμοποιηθεί για τον διωγμό εκείνων που τηρούν το Σάββατο. Η πλάνη αποτελεί μέρος του λόγου για τον οποίο οι δέκα βασιλείς μισούν την πόρνη, παρότι, όταν βρίσκονταν υπό πίεση, συμφώνησαν να δώσουν το έβδομο βασίλειό τους σε αυτήν.

Και τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὅποια εἶδες ἐπάνω εἰς τὸ θηρίον, αὐτὰ θὰ μισήσουν τὴν πόρνην, καὶ θὰ κάμουν αὐτὴν ἔρημον καὶ γυμνὴν, καὶ θὰ φάγουν τὰς σάρκας αὐτῆς, καὶ θὰ κατακαύσουν αὐτὴν ἐν πυρὶ. Διότι ὁ Θεὸς ἔβαλεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν νὰ ἐκτελέσουν τὸ θέλημά του, καὶ νὰ συμφωνήσουν, καὶ νὰ δώσουν τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰς τὸ θηρίον, ἕως οὗ ἐκπληρωθοῦν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ. Αποκάλυψις 17:16, 17.

Οι παγκοσμιοποιητές των Ηνωμένων Εθνών δεν είναι απλώς οι «βασιλείς» τῆς γῆς, ἀλλὰ παριστάνονται καὶ ὡς «ἔμποροι»· ἔτσι, οἱ παγκοσμιοποιητές συνίστανται ἀπὸ πολιτικὲς καὶ οικονομικὲς δυνάμεις. Ὁ λόγος γιὰ τὸν ὅποιον ὁ ἄγγελος πού ἔφερε στὸν Ἰωάννη τὸ ὄραμα τῆς Αποκαλύψεως δεκαεπτὰ καὶ δεκαοκτῶ, ἦταν γιὰ νὰ δείξῃ στὸν Ἰωάννη τὴν κρίση τῆς μεγάλης πόρνης τῆς Τύρου. Ἀμφότερες οἱ κατηγορίες τῶν παγκοσμιοποιητῶν θρηνοῦν τὸν θάνατο τοῦ

παπισμοῦ.

Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἐλθεῖ αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ πείνα· καὶ θέλει κατακαυθῆ ὀλοτελῶς ἐν πυρί· διότι δυνατὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεός, ὁ κρίνων αὐτήν. Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἵτινες μετ’ αὐτῆς ἐπόρνευσαν καὶ ἔζησαν ἐν τρυφῇ, θέλουσι κλαύσει δι’ αὐτήν καὶ θρηνήσει δι’ αὐτήν, ὅταν ἴδωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, ἰστάμενοι μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά! διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς θέλουσι κλαύσει καὶ πενθήσει δι’ αὐτήν· διότι οὐδεὶς ἀγοράζει πλέον τὸ ἐμπόρευμα αὐτῶν. Ἀποκάλυψις 18:8–11.

Οἱ ἔμποροι καὶ οἱ βασιλεῖς στέκονται καὶ οἱ δύο ἀπὸ μακριὰ καὶ κρᾶζουν: «οὐαί, οὐαί». Ἡ λέξη «οὐαί» στὴν ἐλληνικὴ ἀποδίδεται ὡς «ἀλλοίμονον» στο ὄγδοο κεφάλαιο τῆς Ἀποκάλυψης.

Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἓνα ἄγγελο πετώμενο στὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὁποῖος ἔλεγε μὲ δυνατὴ φωνή· Οὐαί, οὐαί, οὐαί εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξ αἰτίας τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων, οἵτινες μέλλουν ἔτι νὰ σαλπίσουν! Ἀποκάλυψις 8:13.

Τα τρία Οὐαί ἀντιπροσωπεύουν τὴν πέμπτη, ἕκτη καὶ ἔβδομη Σάλπιγγα, καὶ αποτελοῦν σύμβολα τοῦ Ἰσλάμ. Οἱ βασιλεῖς, οἱ ἔμποροι καὶ οἱ πλοίαρχοι ὅλοι ἀνακράζουν «ἀλλοίμονο, ἀλλοίμονο» τρεῖς φορές στο δέκατο ὄγδοο κεφάλαιο.

Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι ἐπόρνευσαν καὶ ἔζησαν μέσα σὲ τρυφή μαζί τῆς, θα θρηνήσουν γι’ αὐτήν καὶ θα οδυρθοῦν γι’ αὐτήν, ὅταν θα δουν τὸν καπνὸ τῆς πυρπολήσεώς τῆς, στεκόμενοι ἀπὸ μακριὰ ἐξαιτίας τοῦ φόβου τοῦ βασανισμοῦ τῆς, λέγοντας: Ἀλλοίμονο, ἀλλοίμονο, ἡ μεγάλη πόλις Βαβυλῶνα, ἡ ἰσχυρὴ πόλις! διότι μέσα σὲ μία ὥρα ἦλθε ἡ κρίσις σου. ... Οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ ὁποῖοι πλούτισαν ἀπὸ αὐτήν, θα σταθοῦν ἀπὸ μακριὰ ἐξαιτίας τοῦ φόβου τοῦ βασανισμοῦ τῆς, κλαίγοντας καὶ θρηνώντας, καὶ λέγοντας: Ἀλλοίμονο, ἀλλοίμονο, ἡ μεγάλη πόλις, ἡ ἐνδεδυμένη βύσσινον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον, καὶ κεκοσμημένη με χρυσόν καὶ πολύτιμους λίθους καὶ μαργαρίτας! Διότι μέσα σὲ μία ὥρα τόσος πλοῦτος ἐρημώθηκε. Καὶ κάθε κυβερνήτης πλοίου, καὶ ὅλο το πλήθος ἐπάνω στα πλοία, καὶ ναύτες, καὶ ὅσοι ἐργάζονται στὴ θάλασσα, στάθηκαν ἀπὸ μακριὰ, καὶ ἐκράζαν ὅταν εἶδαν τὸν καπνὸ τῆς πυρπολήσεώς τῆς, λέγοντας: Ποια πόλις εἶναι ὅμοια με αὐτὴν τὴ μεγάλη πόλις; Καὶ ἔρριψαν χῶμα ἐπάνω στα κεφάλια τους, καὶ ἐκράζαν, κλαίγοντας καὶ θρηνώντας, λέγοντας: Ἀλλοίμονο, ἀλλοίμονο, ἡ μεγάλη πόλις, στὴν ὁποία πλούτισαν ὅλοι ὅσοι εἶχαν πλοία στὴ θάλασσα ἐξαιτίας τῆς πολυτελείας τῆς! διότι μέσα σὲ μία ὥρα ἐρημώθηκε. Ἀποκάλυψη 18:9-10, 15–19.

Ἡ «ὥρα» κατὰ τὴν ὁποία συντελεῖται ἡ κρίσις τοῦ παπισμοῦ εἶναι ἡ «ὥρα» τῆς ἐνδέκατης κεφαλαίου τῆς Ἀποκάλυψης, δηλαδή ἡ «ὥρα τοῦ μεγάλου σεισμοῦ», καὶ ἀντιπροσωπεύει τὴ χρονικὴ περίοδο τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς, ἡ ὁποία ἀρχίζει με τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ συνεχίζεται ἕως ὅτου ἐγερθεῖ ὁ Μιχαήλ καὶ λήξει ἡ ἀνθρώπινη δοκιμασία. Οἱ παγκοσμιοποιητὲς που μίσησαν τὴν πόρνη, ἀλλὰ παρ’ ὅλα αὐτὰ συμφώνησαν νὰ δώσουν τὴ βασιλεία τους σ’ αὐτήν γιὰ μία ὥρα, ὄχι μόνο ἐπαναλαμβάνουν τρεῖς φορές τὸ «οὐαί, οὐαί» (ἀλλοίμονο, ἀλλοίμονο), ἀλλὰ θέτουν καὶ τὸ ἐρώτημα: «Ποια πόλις εἶναι ὅμοια με αὐτὴ τὴ μεγάλη πόλις;» Τὸ ἴδιο ἐρώτημα ἔθεσαν ἐπίσης καὶ στο βιβλίον τοῦ Ἰεζεκιήλ.

Και θέλουσι κάμει να ακουσθή η φωνή αυτών εναντίον σου, και θέλουσι κραυγάσει πικρώς, και θέλουσι ρίψει χόμα επί τας κεφαλάς αυτών, θέλουσι κυλισθή εις την σποδόν· και θέλουσι καταστήσει εαυτούς εντελώς φαλακρούς δια σε, και θέλουσι περιζωσθή σάκκου, και θέλουσι κλαύσει δια σε με πικρίαν καρδίας και πικρόν θρήνον. Και εν τω θρήνω αυτών θέλουσιν υψώσει θρήνον δια σε, και θέλουσι θρηνήσει επί σε, λέγοντες, Ποία πόλις είναι ως η Τύρος, ως η ηφανισμένη εν μέσω της θαλάσσης; Ότε τα εμπορεύματά σου εξήρχοντο εκ των θαλασσών, εχόρταινες πολλούς λαούς· επλούτιζες τους βασιλείς της γης με το πλήθος του πλούτου σου και των πραγματειών σου. Εν τω καιρώ καθ' ον θέλεις συντριβή υπό των θαλασσών εις τα βάθη των υδάτων, τα εμπορεύματά σου και πάσα η συνοδεία σου εν μέσω σου θέλουσι πέσει. Πάντες οι κάτοικοι των νήσων θέλουσιν εκπλαγή δια σε, και οι βασιλείς αυτών θέλουσι φοβηθή σφόδρα· θέλουσι ταραχθή εις το πρόσωπον αυτών. Οι έμποροι μεταξύ των λαών θέλουσι συρίζει κατά σου· θέλεις είσθαι τρόμος, και δεν θέλεις υπάρξει πλέον εις τον αιώνα. Ιεζεκιήλ 27:30–36.

Ο Ιεζεκιήλ ταυτοποιεί την πόλη ως «Τύρον», η οποία είναι «κατεστραμμένη εν μέσω της θαλάσσης;» Ο Ησαΐας, μιλώντας για την πόρνη της Τύρου (Τύρος), η οποία είναι επίσης η μεγάλη πόρνη της Αποκαλύψεως, η οποία είναι η Καθολική εκκλησία, την ταυτοποιεί επίσης ως την στεφανοφόρον πόλιν.

Είναι αύτη ή πόλις σας ή εὐφραινομένη, ής ή ἀρχαιότης είναι έξ ἀρχαιοτάτων ήμερῶν; οί ἴδιοι αύτῆς πόδες θέλουσιν αύτὴν φέρει μακρὰν εις παροίκησιν. Τίς έβουλεύθη τοῦτο κατά τῆς Τύρου, τῆς στεφανοῦσης πόλεως, τῆς όποίας οί έμποροι είναι ἄρχοντες, τῆς όποίας οί πραγματευται είναι οί έντιμοι τῆς γῆς; Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ έβουλεύθη, διὰ νὰ μολύνη τὴν ὑπερηφάνειαν πάσης δόξης, καὶ νὰ καταστήσει εις περιφρόνησιν πάντας τοὺς έντίμους τῆς γῆς. Ἡσαΐας 23:7–9.

Ο παπισμός είναι η «στέφουσα πόλις», διότι αυτή είναι που αξιώνει να κάθεται ως βασίλισσα επί της τριπλής ενώσεως.

Όσο εδόξασε τον εαυτό της και έζησε μέσα στην τρυφή, τόσο βασανισμό και πένθος δώστε εις αυτήν· διότι λέγει εν τη καρδία αυτής, Κάθημαι βασίλισσα, και χήρα δεν είμαι, και πένθος δεν θέλω ιδεί. Αποκάλυψις 18:7.

Ο Ιεζεκιήλ είπε ότι η κρίση της πόρνης εκτελείται «εν μέσω της θαλάσσης», στον θρήνο του για την Τύρο.

Και ήλθε προς εμέ ο λόγος του Κυρίου πάλιν, λέγων· Και συ τώρα, υιέ ανθρώπου, λάβε θρήνον περί της Τύρου. ... Τα πλοία της Θαρσείς έψαλλον περί σου εν τη αγορά σου· και επληθύνθη, και έγινες σφόδρα ένδοξος εν μέσω των θαλασσών. Οι κωπηλάτες σου σε έφεραν εις ύδατα πολλά· ο άνεμος ο ανατολικός σε συνέτριψε εν μέσω των θαλασσών. Ιεζεκιήλ 27:1, 2, 25, 26.

Είναι ο «ανατολικός άνεμος» που επιφέρει κρίση επί της πόρνης της Τύρου, της στεφανοφόρου πόλεως, και ο «ανατολικός άνεμος» είναι σύμβολο του Ισλάμ. Ο πόλεμος που εξαπολύεται εναντίον του Ισλάμ από τους δέκα βασιλείς είναι εκείνος που καταστρέφει τον παπισμό των εσχάτων ημερών. Η συνειδητοποίηση εκ μέρους των δέκα βασιλέων ότι έχουν εξαπατηθεί γεννά

επίσης φόβο στις καρδιές τους.

Ωραία διά την θέσιν αυτής, η χαρά πάσης της γης, είναι το όρος Σιών, εις τα μέρη του βορρά, η πόλις του μεγάλου Βασιλέως. Ο Θεός είναι γνωστός εις τα παλάτια αυτής ως καταφύγιον. Διότι, ιδού, οι βασιλείς συνήχθησαν, διήλθον ομού. Είδον αυτήν, και ούτω εθαύμασαν· εταράχθησαν, έσπευσαν να φύγωσιν. Φόβος κατέλαβεν αυτούς εκεί, και πόνος, ως ωδίνες γυναικός τικτούσης. Συντρίβεις τα πλοία της Θαρσείς με άνεμον ανατολικόν. Καθώς ηκούσαμεν, ούτω και είδομεν εν τη πόλει του Κυρίου των δυνάμεων, εν τη πόλει του Θεού ημών· ο Θεός θέλει στερεώσει αυτήν εις τον αιώνα. Διάψαλμα. Ψαλμοί 48:2-8.

Οι παγκοσμιοποιητές ατένισαν τη βασιλεία του Θεού, όπως αυτή αντιπροσωπεύεται από την πόλη της Ιερουσαλήμ, αλλά επέλεξαν ως κεφαλή τους «τη μεγάλη πόλη», τη Βαβυλώνα. Όταν ο Θεός κρίνει εκείνη τη μεγάλη πόλη, αυτοί κραυγάζουν και θρηνούν, καθώς αναγνωρίζουν ότι είναι χαμένοι, διότι η μεγάλη πόλη που επέλεξαν συντρίβεται στο μέσο της θαλάσσης από τον πόλεμο που επιφέρεται επάνω τους από το Ισλάμ (τον ανατολικό άνεμο). Και ο πόλεμος είναι πόλεμος προοδευτικώς κλιμακούμενος, διότι είναι ως γυναίκα που κοιλοπονά.

Η βασιλεία του Θεού, την οποία έχουν διώξει υπέρ του παπισμού, παριστάνεται στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, όπου πληροφορούμεθα ότι «στις ημέρες αυτών των [παγκοσμιοποιητικών] βασιλέων» ο Θεός θα εγκαθιδρύσει την αιώνια βασιλεία Του.

Και εν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων τούτων ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ θὰ ἐγείρῃ βασιλείαν, ἣτις δὲν θὰ καταστραφῇ ποτέ· καὶ ἡ βασιλεία αὕτη δὲν θὰ ἀφεθῇ εἰς ἄλλον λαόν, ἀλλὰ θὰ συντρίβῃ καὶ θὰ καταναλώσῃ πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὕτη θὰ διαμένῃ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δανιήλ 2:44.

Οι Μιλλερίτες πίστευαν ότι ζούσαν «ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων τούτων», αλλά οι δέκα βασιλεῖς της Αποκαλύψεως δεκαεπτὰ δεν είχαν ακόμη εμφανισθεί στην ιστορία· πράγματι, μόλις τώρα αρχίζουν να διακρίνονται. Οι Μιλλερίτες είχαν δίκαιο, αλλά η όρασή τους ήταν περιορισμένη. Η βασιλεία του Θεού, η οποία εγκαθιδρύεται στις ημέρες των βασιλέων της Αποκαλύψεως δεκαεπτὰ και δεκαοκτώ, είναι η χρονική περίοδος της όψιμης βροχής.

«Είδα ότι όλα τα πράγματα ατενίζουν με ένταση και εκτείνουν τις σκέψεις τους προς την επερχόμενη κρίση που βρίσκεται ενώπιόν τους. Οι αμαρτίες του Ισραήλ πρέπει να έλθουν προηγουμένως σε κρίση. Κάθε αμαρτία πρέπει να εξομολογηθεί στο αγιαστήριο· τότε το έργο θα προχωρήσει. Πρέπει να γίνει τώρα. Το υπόλοιπο στον καιρό της θλίψεως θα κράζει: Θεέ μου, Θεέ μου, ίνατί με έγκατέλιπες;»

«Η όψιμη βροχή έρχεται επάνω σε εκείνους που είναι καθαροί—τότε όλοι θα τη λάβουν, όπως και παλαιότερα.»

«Όταν οι τέσσερις άγγελοι αφήσουν ελεύθερους τους ανέμους, ο Χριστός θα εγκαθιδρύσει τη βασιλεία Του. Κανείς δεν λαμβάνει την όψιμη βροχή παρά μόνον όσοι πράττουν ό,τι μπορούν. Ο Χριστός θα μας βοηθούσε. Όλοι θα μπορούσαν να είναι νικητές διά της χάριτος του Θεού, μέσω του αίματος του Ιησού. Όλος ο ουρανός ενδιαφέρεται για το έργο. Οι άγγελοι ενδιαφέρονται». Spalding and Magan, 3.

Κατά τον καιρό της όψιμης βροχής, όταν οι άγγελοι αφήνουν ελεύθερους τους τέσσερις ανέμους, είναι τότε που, στις «ημέρες αυτών των βασιλέων», ο Χριστός εγκαθιδρύει τη βασιλεία Του. Η όψιμη βροχή είναι προοδευτική και άρχισε να ψιχαλίζει στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, όταν το τρίτο Ουαί εισήλθε στην ιστορία, αλλά η εξαγρίωση των εθνών συγκρατήθηκε αμέσως. Συνεχίζει να κλιμακώνεται σε ένταση, έως ότου επιβληθεί ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, οπότε επιφέρει εθνική καταστροφή. Τότε εκείνη η κλιμακούμενη κρίση συνεχίζεται καθώς κάθε άλλο έθνος ακολουθεί το παράδειγμα των Ηνωμένων Πολιτειών και, ως εκ τούτου, υφίσταται τις ίδιες κρίσεις. Κλιμακώνεται έως το κλείσιμο της δοκιμασίας. Προχωρεί όπως μια γυναίκα που κοιλοπονεί.

Θα συνεχίσουμε την εξέταση του ὄγδου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐκ τῶν ἑπτὰ, σὸ ἐπόμενο ἄρθρο.

«Ὅσο ἐκεῖνοι που ομολογούν τὴν ἀλήθεια υπηρετοῦν τὸν Σατανά, ἡ κολάσιμη σκιά του θα ἀποκόπτει τὴ θέα τους πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν οὐρανό. Θα εἶναι ὡς ἐκεῖνοι που ἔχουν χάσει τὴν πρώτη τους ἀγάπη. Δὲν μποροῦν νὰ ἀτενίσουν τὴς αἰώνιες πραγματικότητες. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ὁ Θεὸς ἔχει ετοιμάσει γιὰ ἐμὰς παριστάνεται στὸν Ζαχαρία, κεφάλαια 3 καὶ 4, καὶ 4:12–14: “Καὶ ἀποκρίθηκα πάλιν, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι αὐτοῖ οἱ δύο κλάδοι τῆς ελαίας, οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν δύο χρυσῶν σωλῆνων ἐκχέουν ἀπὸ μέσα τους τὸ χρυσὸ ἔλαιο; Καὶ μου ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Δὲν γνωρίζεις τί εἶναι αὐτά; Καὶ εἶπα, Ὅχι, κύριέ μου. Τότε εἶπε, Οὗτοι εἶναι οἱ δύο κεχρισμένοι, οἱ παριστάμενοι παρὰ τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.”»

«Ὁ Κύριος εἶναι πλήρης πόρων. Δὲν ἔχει καμία ἔλλειψη μέσων. Ἐξαιτίας τῆς δικῆς μας ἔλλειψης πίστεως, τῆς προσκολλήσεώς μας στὰ γῆινα, τῆς επιπόλαιης ομιλίας μας, τῆς ἀπιστίας μας, ὅπως αὐτὴ ἐκδηλώνεται στὴ συνομιλία μας, σκοτεινὲς σκιὲς συσσωρεύονται γύρω μας. Ὁ Χριστὸς δὲν ἀποκαλύπτεται στὸν λόγο ἢ στὸν χαρακτήρα ὡς ὁ ὅλος ἀξιαγάπητος καὶ ὁ πρῶτος μεταξὺ μυριάδων. Ὄταν ἡ ψυχὴ ἀρκεῖται στὸ νὰ υψώνει τὸν εαυτὸ τῆς στὴ ματαιότητα, τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου μπορεῖ νὰ κάνει ἐλάχιστα γι’ αὐτήν. Ἡ κοντόφθαλμη ὄρασή μας βλέπει τὴ σκιά, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ διακρίνει τὴ δόξα που βρίσκεται πέρα ἀπὸ αὐτήν. Οἱ ἄγγελοι συγκρατοῦν τοὺς τέσσερις ανέμους, οἱ ὁποῖοι παριστάνονται ὡς ἕξαλλο ἄλογο που ἐπιζητεῖ νὰ ἐλευθερωθεῖ καὶ νὰ ὀρμήσει ἐπάνω στὸ πρόσωπο ολόκληρης τῆς γῆς, φέροντας στὸ πέρασμά του καταστροφὴ καὶ θάνατο.»

«Θα κοιμόμαστε στὸ ἴδιο τὸ χεῖλος τοῦ αἰωνίου κόσμου; Θα εἴμαστε νωθροὶ καὶ ψυχροὶ καὶ νεκροὶ; Ὡ, μακάρι νὰ εἶχαμε στὴς ἐκκλησίες μας τὸ Πνεῦμα καὶ τὴν πνοή τοῦ Θεοῦ ἐμφυσημένα στὸν λαὸ Του, ὥστε νὰ σταθοῦν στὰ πόδια τους καὶ νὰ ζήσουν. Χρειάζεται νὰ δούμε ὅτι ἡ οδὸς εἶναι στενὴ καὶ ἡ πύλη τεθλιμμένη. Ἀλλὰ καθὼς διερχόμαστε διὰ τῆς στενῆς πύλης, τὸ πλάτος τῆς εἶναι ἀπεριόριστο.» Manuscript Releases, τόμος 20, 217.